

רע"פ 3261/18 - יצחק קריספיל נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3261/18

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

יצחק קריספיל

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו בית המשפט המחוזי
בנצרת, מיום 20.03.2018 בע"פ 55562-01-18,
שניתן על ידי כב' הרכב השופטים: א' הלמן - סג"נ; י'
שטרית; ו-ס' דבור

המבקש:

בעצמו

בשם המשיבה:

עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' הרכב השופטים: א' הלמן - סג"נ; י' שטרית; ו-ס' דבור), בע"פ 55562-01-18, מיום 20.3.2018. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו ועל גזר דינו של בית משפט השלום בטבריה (כב' השופט י' נבון), בת"פ 49365-05-16, מיום 19.10.2017; ומיום 2.1.2018.

2. בהחלטתי מיום 24.4.2018, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בפועל אשר הושת על המבקש, עד להחלטה אחרת.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בטבריה, המייחס לו את העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 22.5.2016, תקף המבקש את שכנתו (להלן: המתלוננת) שלא כדון, בכך שהשליך לעברה מוט ברזל אשר פגע בידה השמאלית, וזאת על רקע מחלוקת לעניין גבולות שטח ביתו. כתוצאה מפגיעת מוט הברזל, נשרטה המתלוננת בידה השמאלית. עוד נטען, כי המבקש איים על המתלוננת בפגיעה שלא כדון בה, כאשר אמר לה "יה בת זונה אני אהרוג אותך אם לא תצאי לי מהבית", בכוונה להפחידה או להקניטה. בנסיבות אלו הגיע איש משטרה (להלן: השוטר) למקום והפריד בין הצדדים, ובתגובה איים המבקש על השוטר, שלא כדון, בכך שאמר לו "אם לא תעשה לזה סוף אני אקח את החוק לידיים". עוד עולה מכתב האישום, כי לאחר שהמבקש עוכב לחקירה בתחנת המשטרה בטבריה, התבקש הלה על ידי שוטרת בתחנה (להלן: השוטרת) שלא להשתמש במכשיר הטלפון הנייד שלו מאחר שהוא מעוכב. למשמע הדברים, תקף המבקש את השוטרת שלא כדון, בכך שהשליך לעברה כיסא אשר פגע ברגלה. המבקש הרים את הכיסא בשנית והפנה אותו לכיוונה של השוטרת, אך משריססה אותו השוטרת בגז פלפל, השליך המבקש את הכסא לצד השני.

4. ביום 19.10.2017, הורשע המבקש, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. במסגרת הכרעת דינו, קבע בית משפט השלום, כי נגרמה למתלוננת שריטה בידה השמאלית כתוצאה מהאירוע נשוא כתב האישום. זאת, בין היתר, על סמך צילומי הפציעה שנעשו על ידי בעלה של המתלוננת. בית משפט השלום הכריע על בסיס מכלול הראיות, ובעיקר לנוכח עדות המתלוננת, אותה העריך כ"אמינה ומהימנה לחלוטין", ועדויותיהם של שני עדים אחרים שנכחו אירוע, כי "הנטען בכתב האישום, הן באשר לאיום כלפי המתלוננת והן באשר לתקיפתה, הוכח מעבר לכל ספק סביר ומבוסס הוא היטב בראיות שהוצגו מטעם המאשימה [המשיבה]".

עוד קבע בית משפט השלום, כי המבקש איים על השוטר, אשר הגיע למקום האירוע, באומרו שאם הלה לא יסייע למבקש, הוא "ייקח את החוק לידיים". זאת, בהתבסס על עדותו של השוטר; על צפייה בסרטון שצילם בנו של המבקש, בו ניתן לשמוע את המבקש אומר את הדברים המיוחסים לו "בצורה ברורה וחד משמעית"; ועל העובדה שהמבקש לא הכחיש שאמר את הדברים.

אשר לאירוע שהתרחש בתחנת המשטרה, בית משפט השלום העריך את עדות השוטרת כמהימנה, בצינו כי "לא הייתה לה כל סיבה להעליל על הנאשם [המבקש] עלילות שווא". עדותה של השוטרת, אשר תיארה את קרות האירוע כפי שפורט בעובדות כתב האישום, נתמכה בעדויות של שני שוטרים נוספים, אשר היו עדים לחלקים מהתרחשות המקרה. על סמך הראיות שהוצגו בפניו, ציין בית משפט השלום, כי "ניתן לקבוע כי הנאשם [המבקש] השליך כיסא לעבר השוטרת חן ופגע ברגלה".

בית משפט השלום התייחס לגרסת המבקש, לפיה המשטרה פעלה באופן קונספירטיבי על מנת להפלילו,

ולספקותיו באשר למהימנות עדויותיהם של המבקש ובנו, אשר נכח באירוע שהתרחש באזור מגוריהם:

"הפרזה זו בתיאור הדברים, ליוותה את הנאשם [המבקש] לאורך כל עדותו בפניי. הנאשם הפליג בתיאורים, חלקם משפטיים כהגדרתו (שניים זוממים), אשר אין להם כל קשר לאירועים המתוארים בכתב האישום... הנאשם [המבקש] לא נרתע מלהאשים את השוטרים בתיאום גרסאות עובר לעדותם... ואף טען כי כולם משקרים, הן המתלוננים והן השוטרים, חוץ ממנו... תחושת רדיפה זו מלווה ככל הנראה לא רק את הנאשם [המבקש] אלא אף את בנו... אשר הלך אף הוא במהלך עדותו על התנהלות השוטרים ואף התנהלות התובעת, אשר לטענתו הדריכה את השוטרים מה לומר בעדותם... מעבר לעובדה כי לא מצאתי כל בסיס עובדתי או ראייתי התומך בתחושה זו של השניים, דומה כי יש בכך כדי לתמוך דווקא בגרסת המתלוננת ויתר עדי המאשימה, בכל הנוגע לאופיו של הנאשם [המבקש] והתנהלותו כלפי המתלוננת ובעלה מאז החלו השניים לבנות ביתם בסמוך לביתו"

5. ביום 2.1.2018, גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש, והשית עליו את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל; הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים, אשר ירוצה במצטבר, כך שהמבקש ירצה בסך הכל 10 חודשי מאסר בפועל; הפעלת התחייבות כספית בסך 2,000 ₪, אשר אם לא תופקד תוך 15 ימים, ירצה המבקש 20 ימי מאסר; 10 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור המבקש עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור המבקש עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה; קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תחתיו; פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪; התחייבות בסך 5,000 ₪ כי למשך 3 שנים מיום שחרורו של המבקש לא יעבור הלה עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות, אשר אם לא תופקד תוך 7 ימים, ירצה המבקש 20 ימי מאסר.

6. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי בנצרת ערעור, אשר נסב על הרשעתו בדין, ולחלופין על חומרת עונשו. ביום 20.3.2018, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור על כל רכיביו. בית המשפט המחוזי הטעים, כי המבקש לא הצביע על "טעם מיוחד" המצדיק את התערבותו בממצאי העובדה והמהימנות שנקבעו בהכרעת דינו של בית משפט השלום. זאת, מכיוון ש"בית המשפט קמא, שמע את העדים... צפה בסרטונים ותמונות שהוגשו, קבע ממצאי מהימנות, היה ער לסתירות ולאי הדיוקים שצצו בדבריהם, כך שכל הטענות אשר הועלו, במסגרת הערעור כאן, זכו כבר להתייחסותו המקיפה של בית המשפט קמא... אשר בצדק, בא לכלל מסקנה, כי המשיבה הצליחה להרים את הנטל המוטל על שכמה, מעל לכל ספק סביר". אשר להשגות המבקש על חומרת עונשו, סבר בית המשפט המחוזי, כי הושת על המבקש "עונש סביר, מאוזן ומידתי ההולם הן את נסיבות ביצוע העבירה והן את נסיבות העושה", ולפיכך לא מצא הצדקה להתערבות בעניין זה.

הבקשה לרשות הערעור ותגובת המשיבה

7. בבקשה לרשות הערעור המונחת לפניי, משיג המבקש על הרשעתו בעבירה שיוחסה לו. לגישת המבקש, הרשעתו היא תוצאה של מזימה נגדו, שהוביל קצין משטרה בטבריה (להלן: קצין המשטרה), אשר בגדרה, בין היתר, זויפה תמונת השריטה בידה השמאלית של המתלוננת "על ידי שימוש באיפור"; והשוטר והשוטרת הונחו לשקר בעדויותיהם לבית המשפט על ידי קצין המשטרה. המבקש טוען בנוסף לסתירות שנפלו בעדויות שניתנו בבית המשפט השלום, ומשיג על מספר ממצאים שבעובדה, שנקבעו על ידו.

8. בתגובת המשיבה לבקשה נטען, כי היא אינה עומדת באמות המידה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", שכן, לעמדת המשיבה, עסקינן בניסיונו של המבקש לערער על קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות, אשר נעשו על ידי הערכאה הדיונית. גם לגופו של עניין, סבורה המשיבה, כי אין ממש בטענותיו של המבקש. לשיטת המשיבה, טענותיו של המבקש ביחס למזימה, לכאורה, שנרקמה נגדו אינן מבוססות, וכי בצדק דחה בית משפט השלום את טענות המבקש בדבר רדיפתו ותיאום גרסאותיהם של השוטרים. אשר להשגות המבקש על מהימנות העדים וטענתו לסתירות בעדויותיהם, ציינה המשיבה כי טענות אלו נדחו על ידי הערכאות הקודמות.

דין והכרעה

9. מושרשת היא ההלכה, לפיה בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במשורה, ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית נכבדה, או סוגיה ציבורית רחבת היקף, אשר חורגת מעניינים הפרטי של הצדדים לבקשה; או כאשר קיים חשש ממשי מפני עיוות דין או אי-צדק מהותי שנגרם למבקש (רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל (20.6.2018); רע"פ 638/18 רוני גולן נ' מדינת ישראל (1.5.2018)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות, ואין מתעורר חשש לעיוות דין או לחוסר צדק שנגרם למבקש. עוד אוסיף, כי מרבית טענותיו של המבקש בבקשה מופנות כלפי ממצאים שבעובדה, שנקבעו על ידי בית משפט השלום, וכידוע הוא כי ערכאת הערעור איננה נוטה להתערב בממצאים מעין אלה, שנעשו על ידי הערכאה הדיונית ((רע"פ 2423/18 עוזרי נ' מדינת ישראל (20.6.2018) רע"פ 1739/18 בן ששון נ' מדינת ישראל (28.3.2018)). ביתר שאת אמורים הדברים, שעה שמדובר בערכאת ערעור "בגלגול שלישי" ((רע"פ 678/18 פלוני נ' מדינת (31.5.2018); רע"פ 3158/18 ליבוביץ נ' מדינת ישראל (26.6.2018)). די בטעמים אלו, כדי לדחות את הבקשה.

10. לגופו של עניין, אציין בקצרה כי הקביעה, לפיה הוכחו בענייניו של המבקש כלל העבירות שיוחסו לו, מבוססת על התשתית הראייתית שהוצגה בפני בית משפט השלום. הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, כי ענייניו של המבקש אינו בגדר מקרה חריג בו עשויה ערכאת הערעור להתערב בקביעות מעין אלה שנעשו על ידי הערכאה הדיונית, וזאת בפרט לנוכח הכרעת דינו היסודית והמפורטת של בית משפט השלום. עוד אוסיף, כי לא מצאתי ממש בטענת המבקש, לפיה נרקמה מזימה נגדו, אותה הוביל קצין המשטרה. מדובר בטענות אשר נטענו בעלמא מבלי שהובאה להוכחתן, ולו בדל של ראיה.

11. סיכומי של דבר, הבקשה לרשות הערעור נדחת בזאת, וכפועל יוצא מכך מתבטלת החלטתי מיום 24.4.2018, בדבר עיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בפועל, אשר הושת על המבקש.

12. המבקש יתייצב לריצוי עונשו, ביום 19.7.2018 עד השעה 10:00, בבית סוהר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט"ו בתמוז התשע"ח (28.6.2018).

ש ו פ ט
